

Z Londynu dnia 2. Lutego.

Dnia dzisiejszego otworzy nasz parlament znowu swoje sesyje. Najpierwsze poselstwo będzie do niego od Króla, z propozycją uzbrajania się wszelkimi siłami na przyszłą kampanią, i zapomożenie Cesarza Jmć nową pożyczką 3. millionów f. szl. Z tym wszystkim będzie iak dotąd zapewnienie, iż Rząd nieopuści żadney okazyi, kiedy się poda, do zrobienia pokoju. Minister będzie miał bardzo wiele do ucierpienia od strony opozycyiny; będzie mu nietylko przedłużenie tey nieszczęśliwey wojny wyrzucała, ale nadto nieszczęśliwy los zachodnio Indyjskiej flotty. To poselswo ma jeszcze dzisiay, iak slyciać do parlamentu przyść.

Przeznaczoney do zachodnich Indyy wielkiej flotty, iest nader smutny los. Po kilkokrotnym usitowaniu, niemogac admirał Christian dla przeciwnych wicherów iść w dalszą podróż do zachodnich Indyy, powrócił w czoray w 9 wojennych okrętów i 45 transportowych nazad do Spitead, a kiedy wyszedł składała się jego flotta z 220 okrętów. Z Manazion Kornwallii, piszą iż przeszło 150 ludzi oboiey płci i dzieci, wiele koni i innych kawałków z rozbitych okrętów na tamteysze brzegi woda powyrzucała. Także i pod Pensanc w Kornwallii, zatopił się 1. okręt trasportowy z 1200 ludzi; kilka koni wypłynęło na brzegi, ale

z ludzi nikogo niemogli wyratować. Wiele innych okrętów doznało w rożnych miejscach z żołnierzami podobnego losu, a pomiędzy innemi i 26 regiment dragonii z 600 ludzi mający. Dotąd niepotwierdza się przecię z nikąd wiadomość, iakoby frigate Leda, zostawszy od tey flotty oderwana, i pod Madaina zapędzona, tam się z całym ludem zatopiła. Dla dania ratunku na rozbitym niedawno okręcie Dutton ludziom, spuścił się kapitan wojennego okrętu Indefatygable P. Pellew z wielkim niebezpieczeństwem na linie z skały, i znowu z takim samym niebezpieczeństwem został nazad wyciągnionym. Rada Londyńska, zawdzięczając iego odwagę i miłość ludzkosci, udzielała go prawem obywatelstwa.

Flotta admirała Christian, była ze wszystkim 7. niedzieli i trzy dni na morzu, ale ledwie 300 mil. mogła upłynąć. Wszystkie okręty, które nazad prowołyły są tak skotatane, iż się więcej do użytku nie dadzą. Nawet i wojenne okręty potrzebuia wielkiej reparacyi. Mamy jeszcze nadzieię, iż co kolwiek z brakujących okrętów weszło do Irlandyi. Flotta do zachodnich Indyy, ma iednak niebawnie bydź wygotowana, i iak tylko będzie można, zaraz poydzie pod zagle. Wczoray wysłano iuż na ten koniec z Deptford, bardzo wielu cieszłów na wozach do Porsmut.

Sprawa P. Stone została wczoray

zakńczona. Był skarżonym, iż chciał Francuzom dopomódz do przedsięwzięcia wyładowania do Anglii. Adwokat koronny zasadał swoje dowody przeciwko niemu, na utrzymywanej korespondencyi z osiadłym bratem swoim w Paryżu, i na znalezionym pomiędzy papierami straconego w Dublinie William Jacksona własnego ręką napisu, iż Francuzi niedopną swego zamiaru co do wyładowania, i nakoniec na utrzymywaniu pod ukrytem imieniem Popkins Enots, które wspank czytając znaczy Stone, korespondencyi z Jacksonem. P. Adair miał przewyborną mowę na jego obronę, a ponim nierównie wielkimowca i uczonego prawa P. Erskine, i obydwu dowiodli świadkami i innymi oczywistymi dowodami, iż P. Stone nie miał innego zamiaru, tylko odwieść, umyślnie na to wysłanego od swego brata z Paryża w roku 1794 P. Jackson od ułatwienia wyładowania Francuzom, a zatem uczynił widoczną przysługę swojej oyczyźnie; a że zaś P. Jackson użył innego imienia, to iedy nie dla tego, żeby go jego wierzyciele nie sprząteli. Naywyższy sędzia Lord Kenyon, z konfrontowawszy z obydwóch stron dowody, P. Stone, został podwugodzinym naradzeniem się, od przysięgłych znaywiększym ukontentowaniem ludu za niewinnego uznany. Nieiaki P. Thomson posunął tak daleko swoje ukontentowanie, iż go naywyższy sędzia kazał natychmiast arestować i na 20 f. szt. skazał. P. Stone chociaż już jest od sądu wolnym, musiał się iednak za długi w więzieniu pozostać.

P. Pitt przewyciężył na koniec upor dyrektorów bankowych, iż już zezwolili na 3 miliony f. szt. pożyczki dla Cesarza Jmć.

Podług naynowszych wiadomości z Jamayki, utrzymuia się ieszcze po lasach i gorach z buntowanymi Maroonowie przeciwko Angielskim mieszkańcom; chociaż im iżywność odcięto, to iednak męztwo i rozpacz czynią ich niezwyćzionemi. Miał się nawet tak daleko w swojej barbarzyńskiej zaciekłości zapędzać, iż w niedostatku iżywności swoje dzieci zabiiał. Kom-

mendat jeneralny Jamayki wyszedł już w pole przeciwko nim

We czwartek, został nad admiraliją zastawiony telegraw, który będzie ze wszystkimi portami Anglii korespondował. Jest już zupełnie ukończonym, i spieszo bardzo wszystko donosi; w tym tygodniu stanęła w 7 minut wiadomość w Londynie z Dover.

Nieiaki P. Morgan wyrachował, iż terazniejsza Francuzka wojna, dwa razy więcey w czterech latach kosztuje, niżeli Amerykańska wojna w pierwszych czterech latach kosztowała. Dług narodowy w pierwszych czterech latach Amerykańskiej wojny niewynosił tylko 47,572,370 f. szterl: a prowizya 1,508,000; w terazniejszej zaś wynosi już dług 101,504,044 f. szt: prowizya 3,740,360. Jeden f. szt: rachuje się Zło: Pol: 40.

P. Thelwall pomimo ostatnich parlamentowych billow, które szczególniey przeciwko jego zgromadzeniom ludu wymierzone były, zaprosił znowu publikum na swoje polityczne czytania, które podczas postu będzie trzymał. Przyrzeka w swoim oświadczeniu, iż się będzie ściślo ostatnich billow trzymał, i więcey słuchaczów nad 49 osób nieprzyymie; ale, potrzeba mowie, korzystać z pozwolonego nam sposobu zgromadzania się dla rozszerzenia prawideł dążących do uszczęśliwienia ludzkości.

W Lincolnshire mieszka taka familia, która się z 2 mężów, z 2 żon, z 2 oyców, z 2 matek, z 2 braci, z 2 siostr, z 1 stryia, z 1 ciotki, z 1 synowca, z 1 synowicy, z 2 wuiów, 1 syna i 1 córki składa, a przecię cała familia iest tylko we 4 osobach zamknięta?

Przy otwarciu parlamentu Irlandzkiego na d. 21 Stycznia dowodził wicekról, iż ponimo wszystkich zwycięstw nieprzyiaciela, potożenie publicznych interesów, iest daleko w lepszym stanie, iak kiedy było. Z iedney strony służą na dowód zwycięztwa Austryaków, z dobyćcie Kapu dobrej nadziei i twierdzy Trincomale na wyspie Ceylon, i więkzość flott An-

gielskich; z drugiey, wewnętrzne rozruchy Francyi, zniszczenie iey handlu i skarbu. Tym wszystkim terazniaysze położenie Francyi i iey rząd jest z naszey strony deklarowanym za zdalny do przystąpienia do powszechnego pokoju, byliby tylko ze strony nieprzyaciela, pokazała się gotowość do zezwolenia na pozytywne kondycye dla nas i naszych aliantów. Doniósł parlamentowi o traktacie handlowym między Ameryką i Anglią zawartym, i o urodzeniu młodey Xiężniczki. Potym zalecał mądrości parlamentu, aby przedsięwziął środki na utrzymanie spokojności publiczney, i ziednanie uszanowania ustawom; a nadewszystko żeby swoje bacność obrócił na poprawienie rolnictwa, rękodzieł, a osobliwie handlu płóciennego, zaradził drogosci żywności, miał wzgląd na szkołę ubogiey młodzi protestantskiey i na inne fundusze publiczne. Nakoniec przydał, iż się sam doloży na obmyślenie sposobów, żeby większość sił Angielskich zapewniła przeciwko nieprzyjacielowi szczęśliwość i obliwość kraju. — Fox parlamentu Irlandzkiego P. Gratan był przeciwko zwyczajnemu podziękowania adreślowi do Króla, chciał do niego niektóre swoje dodatki przydać; ale większością głosów został utrzymanym. P. Curran, drugi gorący obrońca opozycyi, wystawił całą mowę wicekróla, iako śmiechu godne podchlebstwo dworskie, i podobną do ody na obchód urodzenia, która ząwyczay jest oprócz złey muzyki naygorszą poezią. Wystawił smutne następności nie tylko dla Anglii, która podług iego wyrazów, oddała już całą władzę swego berła w ręce bankierów, ale i dla Islandyi, która przeszło 100 000 ludzi utraciwszy swoje długi we dwoie powiększyła. — Lord Tyrone proponował adreś do Króla, P. Pułkownik Forster go poparł, i większością 122 głosów przeciwko 14 został uchwalonym.

Dnia 31. Stycznia udał się Xę Yorku do Portsmouth, dla rozmówienia się z admirałem Christian, względem opatrzenia i ulokowania przybyłych na iego flocie woysk. Słychac już iż mają zaraz na wyspę Wight

popłynąć i około Southampton rozkwatowani będą, poki okręty floty Indlyjskiey niebędą wyporządzone. Odbieramy znaywiększym ukontentowaniem wiadomość, iż te woyska niemal wszystkie są w naylepszym zdrowiu. Wczoray przybył ieszcze któryś okręt należący do tey flotty.

Wice admirał Vandeput wydzie niebawnie na morze z małą eskadrą i będzie około Biscaya krążył dla okrycia powracającej do Anglii kupieckiey flotty nazad.

Do Leit przybyło w roku przeszłym 1904 okrętów, zatym o 33 więcey iak w poprzeszłym roku. — W Falmut stało wczoray do Lizbony i Curonny przeznaczonych 7 pakebotów, które dla przeciwnych wiatrów niemogły ruszyć.

Do Gwadelupy przybyła znowu i fregata Francuzka z 300 artylerystami. Cała Grenada wwiąwszy tylko twierdzę S. Grzegorza i Richmond Hill, jest w ręku Francuzów.

Do Martyniki przybyło na Amerykańskim okrecie 300 Francuzow; przywieźli z sobą wiele broni, którą mają pomiędzy murzynów rozdać. Dwie kompanie Angielskich woysk, ruszyły zaraz przeciwko nim, ale z wielką stratą zostały odparte. Niektórzy z pomiędzy Francuzów okazali chęć przeyscia do Angielczyków; lecz zaraz cała komenda uderzyła na nich, i 40 którzy porzucili broń zostali natychmiast rozstrzelanemi; reszta schronili się do lasów, których Anglicy teraz szukają. Więc cała ta wyprawa na nic Francuzom wydzie z właszcza, że już dwa regimenta z Portsmouth każdy po 1000 ludzi, pod konwoiem wojennego okrętu Scypio do Martyniki przybyły. Dnia 7 Grudnia wylądowało znowu 80 Francuzów opatrzonych bronią, ale wszysey zostali w pień wycięci.

Magistrat Edinburski dał hrabiemu Artezyi wielki obiad; zaprosił go także na bal, ale się wymówił, iż smutny stan iego oyczyzny niepozwała mu się weselić. — W Zachodnich Indyach zabrały nasze wojenne okręty dwoch Francuzkich kaprów, ieden la Convention o 16 armatach, a drugi o 12. Podług dzisieyszey nadworney ga-

zety, przyprowadził także nasz okręt Sloop Pelikan d. 14 Grudnia i Francuzki okręt o 8 armatach do Dominica.

Transportowy okręt Xcia Karola Hefenskiego, kapitana Ahrens, powracając z 180 żołnierzami z Elby, rozbił się pod naszymi brzegami; ale lud został przynajmniej wszystkich uratowanym.

Powietrze tak u nas jest ciepłe, iż się już iaskółki pokazują.

Listy d. 22 Grudnia donoszą z S Tomasza, iż Francuzi zrobili drugą wyprawę przeciwko brzegom Affryki, i po większej części pozabierały Angielskie okręty, albo ich poniszczyły.

Na wiadomość o poselstwie Dyrektoryatu Francuzkiego do Rady pięciuset, w którym okazuje konieczność uzbrojenia się na przyszłą kampanią, spadły tu zaraz fundusze.

Teraźniejszy narodowy dług podają niektóre tutejsze pisma na 322 millionów 50,584 f. szteri, więc prowizya wynosi od niego rocznie 12 millionów 213,912 f. szt.

W Porsmut, Plymut, Chatam i innych portach, pomnażają teraz znacznie morskie wojsko. — Admirał Cornwallis idzie do zachodnich Indyy, na złuzowanie P. Laforey, który do Anglii powróci.

Na wyspie Gwadelupy kommissarz Francuzki Victor Hughes, zarekwirował wszystkich do broni zdalnych ludzi. Układa nowe wyprawy przeciwko wyspom Angielskim; wielka szkoda, iż flota admirała Christian niemogła w tamte strony zawieść pierwey posiłków.

Wczoray przybyły do sekretaryi gabinetowe depesze od pułkownika Crawford od Celsarskiej armii nad Renem; złożono zaraz z tey przyczyny gabinetową radę.

Do Morlaix przyprowadził Francuzki kaper zabrany Angielski Brig Charlotte, idący z Kadyx do Londynu, którego ładunek wynosił do 60,000 f. szt.

Codziennie jeszcze odbieramy smutne wiadomości o narobioney szkodzie przez wichry. W Yarmut ani jeden okręt wojenny nie jest bez iakiegoś uszkodzenia.

W Liwerpoli i Glasgowie przez wezbranie wody bardzo się wiele towarów popsuło, a w Dumfries nawet niektóre domy po zabierała. W Greenock, rachują poniesioną szkodę w zamoczeniu magazynów tabaki i cukru na 30,000 f. szt.; a w Glasgowie na 20,000. Także i na ludzkie bardzo wiele wichry szkody narobiły, a oprócz tego wiele kupieckich okrętów na morzu, albo po rozbitanych, albo dużo ucierpiały.

Miedzy wojskiem, które stoi pogotowiu w Cork do popłynienia do zachodnich Indyy, panują wielkie choroby.

Domyślają się tu, iż nowy układ i związek Anglii z Cesarzem, dał Dyrektoryatowi powód do poselstwa do Rady pięciuset, aby wszystkich sposobów na uzbrojenie się na przyszłą kampanią użyć.

Z Włoch d. 25. Stycznia.

Na wyspie Sardynii zdaje się na bliską domową wojnę zanosić. W mieście Salsari powstały wielkie rozruchy; miasto deklarowało się, iż niechce więcej zależeć od rządu Cagliariyskiego, ani podatków niechce płacić. Kupa insurgentów przetrzało niektóre miejsca około Salsari a szczególnicy Tiesi, które do Xciu Asinara należy. Także i w Salsari został jego pałac ze sreber i innych drogich rzeczy wyprzatniony. Oprócz tego nakazano Xciu Asinara stawić się w trybunale dla sprawienia się z surowego postępowania z swemi poddanymi. Porabowano także domy arcy Biskupów i niektórych majątniejszych mieszkańców w Salsari. Kiedy w kilka dni chcieli znowu dowodzcy ich rabować, zebrali się dobrzy patryoci i oparli im się; z obydwóch stron zginęło wiele ludzi. Obydwie strony są do Krolewskiej władzy przywiązane, tylko nienawidzą osób, które imieniem jego zarządzają. — Słychać iż Francuzka Flota wyszła z Tulonu, a Angielska ma nadejść do Liwornu dla opatrzenia się w żywność.

 W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 22. L U T E G O 1796.

D O S T A N O W

Duchownego, Szlacheckiego i Miejskiego, Posiadających Domy w Krakowie i na Przedmieściach.

Jak już wiadomo jest, że pod dniem 24 Miesiąca zeszłego, uczyniłem odezwę do wszystkich Stanow w Mieście Krakowie, zapytaniem się, czyli Dziedzice domów przekładają raczy ponosić wojskowy kwaterunek, iak go dotąd w domach swoich mają, czyli też wola dobrowolną uczynić składkę, na wyporządzenie Koszar i umieszczenie w nich woyska Cesarsko-Królewskiego.

Ta moja odezwa innego nie miała celu iak dogodzić tylko życzeniom od wielu słusznie myślących Obywateli mnie okazanym, którzy z własnego swojego powodu bez wyciągania ich na to przezemnie, chęć dobrowolney składki oświadczyli, ażeby w domowych swoich czynnościach przez utrzymywany teraz kwaterunek przeszkody napotem niemieli, a Ja abym z tą miał powód okazać Nayiasnieyszemu Monarsze Naylaskawszemu Panu naszemu, gotowość chwałę temu Miastu przynoszącą, przez którą woyska Jego Cefarsko Królewskiej Mości w koszarach umieścić starało się. Lecz ile myśl takowa od wielu Współ Obywateli mi okazana była chwalebna, na którey Ja uczynioną odezwę Moją ugruntowałem, tyle nieukontentowania uczuć musiałem, (iak wiadomo pewnie jest osobom tu zgromadzonym) kiedy niektórzy w tym Mieście zostający, myśl Cyrkularza na ten koniec wydanego, inaczej rozumieć, a Obywateli znaczne pieniężne składki na ten zamiar czynić chcących, od niego odwieść, i cały zamysł tak ważny zniszczyć usiłowali. Wszelako takowy postępek cale odemnie niespodziewany, a dużo mnie obchodzący, zstrony osób tak dobremu zamiarowi przeciwnie myślących, bynaimiey mnie nie odwiódł od zamysłu iedynie do dobra Obywatelów w tym Mieście dążącego, i owszem, wzniecił wemnie chęć zaproszenia do siebie osób tu teraz przytomnych, ażebym od nich imieniem wszystkich ich Współ-Obywateli, mógł powziąć wiadomość, coby im dogodniey było, czyli wojskowy teraz zostający w domach swoich daley utrzymywać kwaterunek, czyli też potrzebną na koszary uczynić składkę.

Podług podanego mi rachunku, na wyreparowanie mieysc na koszary wyznaczonych, jest potrzebna summa 11000, a na oporządzenie potrzebne koszar takowych 9000 razem 20,000 złotych Cefarskich.

Na przysposobienie tey kwoty, daleki iestem od nałożenia podatku iakowego na to Miasto, ale ponieważ na wszystkie osiadłości w tym Mieście i jego okolicach, opłata stosowna na potrzeby wojskowego kwaterunku od wielu już lat rozłożoną została, która iak się okazuje summę Zło: ryńskich 6284 rocznie wynosi, do tego dolażczywszy Zło: ryńskich 3000 rocznie od Synagogi Kazimierskiej podług uczynionej

ugody Miastu należący się, summę ogólną Rocznią Złotych Ryńskich 9284. Stanowi. Rzecz przeto zawiasta tylko od tego, aby ta opłata kwaterunkowa na dwa Roki przodkiem w dwóch Miesięcznych ratach, a to poczynając od 15 Marca złożoną została.

Tym sposobem koszary wystawione będą, a Mieszkaniec przez dwa roky od opłaty na Kwaterunek uwolnionym zostanie, nikt przeszkody w czynnościach swoich domowych, przez stanowisko żołnierzy nie dozna, a zamiar tak chwalebny w umieszczeniu wojska Jego Cesaarsko-Królewskieg Mei wkoszarach, na taskawe zasługi względy.

Czyli przedsięwzięcie to uskutecznione zostanie? Będzie to zależało od osób tu przytomnych, które zechcą przełożyć Współ Stanom swoim, jeżeli im jest dogodniey w domach swoich utrzymywać wojskowy kwaterunek, czyli chcąc się od niego uwolnić, potrzebną na koszary wyłożyć summę.

Zalecam Magistratowi, ażeby do każdego Dziedzica domu w tym Mieście za pytanie uczynił, i od niego napismie oświadczenie odebrał, czyli kwotę na niego dawniey nałożoną, a teraz na dwie Miesięczne Raty z dwóch lat poprzednie rozłożoną jako się powiedziało, woli złożyć, czyli kwaterunek wojskowy w domu swoim utrzymywać przekłada, i ażeby uwiadomienie takowe mnie w przeciągu tygodnia iednego oddał, a to końcem przesłania go do Naywyższej Zwierzchności, na iak nayrychleysze rozpoczęcie, tak ważnego Dzieła. Dan w Krakowie dnia 13 Lutego Roku 1796.

(L.S.) *Baron de Foullon*
Cesarsko Krolewski Generał.

Z Paryża d. 29. Stycznia.

Obywatele Sabonardiere, Garnier i Lacoste, którzy byli zaobiecane liwerunki do Paryża w podeyrzenie w padli i za areztowani zostali, teraz są uwolnieni.

W Lyonie, Bordeaux &c. spadły bardzo towary kolonialne, i iedbawne w cenie.

W Nantes pokazują się znowu mniemani patryoci 1789; owi pomocnicy Cariera, członki rewolucyynego wydziału Nantkiego, te tygrysy, którzy wynaleźli sposób topienia ludzi na statkach. Nieszczęśliwi Nantczykowie umyślili po wytrzymaniu cztero letnich niebezpieczeństw wojny, pracy, rek wizycy, ucisku, denoncyacy, morderstw i rabunków, iak się tylko przymuszona pożyczka zakończy wystawić pamiętnik wolności.

„Francya musi znowu, mowi tutejsza urzędowna gazeta, przybrać na siebie na granicach groźliwą postać. Nierównie potrzeba ziednoczenia sił, męztwa i miłości oyczyzny, na uspokojenie wewnątrz wszystkich zbrodni royalistów, którzy naszą łagodność nadgradzają wszędzie mordami i

rabunkiem. Porównywiąc ich z masłą obywateli przywiązanych do Rzeczypospolitey, tak przez ich sposób myślenia, iako też poczynione dla niej offiary, są zapewne mało znaczący wliczbie. Ale zważając z drugiej strony ich śmiałość, i naszą dla nich słabość; porównywiąc daley czynność ich agentów, z kary godną opieszałością republikańskich administratorów, ich intrygi, z obojętnością niektórych obywateli, którzy rozumia, iż dosyć dla Rzeczypospolitey czynią kiedy iey dobrze życzą, to są ieszcze dosyć groźnemi. Jakże? to agenci zagraniczni sypią zawsze pieniędzmi, krzewią ziarno domowey wojny, a my byśmy się mieli namyslać, przeciwko takowey rozrzutności, małe iakie offiary uczynić? Jeżeli bogaci samoiści nieprzydą z małą częścią swego majątku na pomoc oyczyźnie, iakże drogo przyptącą tego zkapstwa, kiedy iuż po formowane po różnych departamentach bandy, mordujące patryotów i zabierające wszelką własność, zagarną i ich cały majątek!“

Stammati Grek, który przed tym był tłumaczem w Konstantynopolu, a później konsulem Francuzkiem, oskarżył niedawno całe poselstwo Francuzkie w Konstantynopolu, jako arystokratów i nieprzyjaciół równości.

W Departamencie l'Aisne odkryto fabrykę fałszywej monety, w której robiono talery z twarzą królewską i z napisem: *Sit nomen Domini benedictum.* (Niech będzie pochwalone imię Pańskie.) Fałszarzów po aresztowano.

Dyrektoriat wezwał wszystkich w całej Francji Entreprenerów teatrów, aby co miesiąc dali jednę reprezentacyą na użytek ubogich i niedostatek cierpiących ludzi.

W zamku Breguigny aresztowano 4 dowódców Szanow, Rallela, Roulemaze, Avocat i Applogniat. Oni należą do tych którzy chcieli z republikanami w konferencye pokoju wchodzić; ale dostrzeżono w net iż mieli zdradzieckie zamiary. Jenerał Puisaye ledwie sam potrafił uciec.

Faypoult, złożył swoy urząd ministra skarbowego. Dyrektoriat posłał do Rady pięciuset poselstwo na sefsyi 25 — w którym oznaymuie, iż na miejsce jego przynaczył na ministra skarbowego reprezentanta Camus. Ten podeymie się tego urzędu ale z kondycyą, żeby się mógł utrzymać przy urzędzie archiwisty Rzeczypospolitey, chociaż niebędzie sam wypełniał jego obowiązkow; potym żeby jego familia mieszkała w tym samym domu, gdzie teraz mieszka, a on będzie codziennie do skarbowey kancelaryi dochodził. Dyrektoriat uprasza tedy, aby Rada wyznaczyła innego reprezenta, któryby zastępował obowiązki archiwisty za Camusa. Wiele członków odezwało się przeciwko takowemu poselstwu, iż wiele drobności zamyka w sobie; na reszcie zadecydowawszy Rada iż Camus nie może bydź razem ministrem i archiwistą, przystąpiła do porządku dniowego. — Camus nieprzyjął więc urzędu ministra skarbowego. Niektórzy przeznaczają na ten urząd Lecoulteux de Cantelue, albo Ramela, a inni innych deputowanych.

Na tey samey sefsyi przysłał Dyrektoriat następujące drugie poselstwo do Rady pięciuset. "Nieprzyjaciele Francyi mówili o pokoju; ale tylko dla tego żeby uspić w nas uzbraianie się, gdy tym czasem sami podwoili usiłowania do popierania wojny. Chcieli osłabić mężstwo w obrońcach oyczyzny, podchlebiając im bliskim pokojem, a tym czasem go sami pod pozorem czczych formalności oddalali. Ta nieszczerść nie jest nową z ich strony; dosyć jest na dowod przytoczyć obcą fakcyą, którą od początku wojny po między nami utrzymują. Lecz Dyrektoriat wykonawczy nie dał się podobnemi podstępami odurzyć: offiarował pod tak uniórkowanemi kondycyami zprzymierzonym mocarstwom pokoy, które się tylko z godnością Francuzkiego narodu mogły zgodzić, ale przytym niczego niezanimiedbał, żeby republikanskiy broni nowe tryumfy zabezpieczyć. Niechay Francuzi wiedzą, iż nie otrzymają poty pokoju od swoich nieprzyjaciół, poki ich nie przyprowadzą do tego stopnia, żeby widzieli iż niepotrafią dopiąć swoich szkodliwych zamiarow. Ta epoka już nie jest deleką; iedna silna kampania ją uwieńczy, i mamy przyczynę spodziewać się, iż nadchodząca kampania, nieuydzie w chwale kampanii trzeciego roku. Rząd nabiera codzien więcej dzielności; nadzieia wewnętrznych nieprzyjaciół, wzniecenia rozdwoienia między prawodawczym ciałem i Dyrektoriatem, niknie coraz to bardziey. Dowoz żywności już wszędzie otwarty; obywatele młodzi idą na wyszyci do swoich chorągwi; powszechna gorliwość zaręcza światłobliwy i dogośny zamiar przymuszoney pożyczki; przygotowanie kary dla wszystkich fakcyy, czy otwartych royalistow, czy też sekretnych, pod imieniem anarchistow; iednym słowem, wszystko nam zapowiada, iż kiedy nas nieubłagani nasi nieprzyjaciele przynuszą do okrycia ich zbarwionych równi naszych żołnierzami, że nabędziemy nowych laurów i utwierdziemy naszą spokojność, która już przez zaprzysiężoną konstytucyą wszystkim Francuzom jest zabezpieczona. Obywatele Prawodawcy! Wiecie, iż pomimo opfi-

tych źródeł Rzeczypospolitey, brak gotowych pieniędzy, jest zawsze na zawadzie opatrzeniu armiów naszych; potrzeba nam więc innych sposobow na ich miejsce użyć; Dyrektoryat niewidzi, iak wybieranie różnych rzeczy w naturze, a przynajmniej nuypotrzebniejszych, iak naprzykład koni do transportów, i dla jazdy.

Nayistotniejsza przyczyna złego powodzenia ostatniey kampanii, jest niedostatek koni do transportow i przewyższająca siła nieprzyjacielskiey jazdy. To złe co dzień się pogorsza, i musimy wam powiedzieć Obywatele Prawodawcy, iż jeżeli mu wczesnie niezapobiegniemy, to się mamy nowych nieszczęść spodziewać. Dyrektoryat żąda tedy od was pozwolenia wybrania z całej Rzeczypospolitey gogo konia. Doświadczenie przekonywa nas o dobrym skutku tego sposobu; wszelkie inne środki, będą nierychłe, z wielką trudnością i wysyłaniem bardzo wielu gotowych pieniędzy powiązane. Dyrektoryat nieprzystąpił przedzy do proponowania iakowey rezolucyi ciału prawodawczemu, poki iey doyrzałe nierozważył i nieprzekonał się iż niemasz łatwiejszego sposobu do opatrzenia naszych armiy w konie. To wybieranie uskutecznią administracye; ciało prawodawcze przepisze tylko sposob wybierania, lub też Dyrektoryatowi zostawi, który znaywiększą oszczędnością sobie postąpi i iak nymniej będzie się starał ucisnąć obywatelow. Jakakolwiek bądź Rada przedsięwzięmie rezolucya, Dyrektoryat tylko uprasza aby dla naglących okoliczności niezwłoczyla, i iak nay prędzey się tym zatrudniła. *Reubell prezydent.*

Po przeczytaniu takowego poselstwa, wyznaczyła rada do tego kommisya, aby iey przyniosła swoje zdanie. Na propozycyą Defermonts imieniem skarbowey kommisysi, zamieniła się rada w sekretny wydział.— Z przyczyny tego sekretnego wydziału powstały różne i przeciwnie wieści, iakoby nowe podatki na zbyt i osoby, były proponowane &c. Dziśiay będzie wszystko w Radzie pięciuset głośno czytane, oczym było naradzenie w sekretnym wydziale.

Z Koblene dnia 28 Stycznia.

Na Mozeli robią znowu dwa nowe mosty; około zarebów i szancow pracują także wciąż. Plan Francuzow ma bydź jeżeli nieprzydzie do pokoju, iż chcą prosto przeysć za Ren. I aż do Lany się rozciągnąć, aby Erenbreitsztejn opanować.

Z Wozel dnia 4 Lutego.

Przymuszona pożyczkę rozciągneli Francuzi nawet i na te kraie które nie są do Francyi przyłączone, i tylko przez woyska zajęte. Kommissarz Francuzki Jaubert, donosił już o tym cyrkulowym dozorcom w Bonn. Ze wszystkich cyrkulow między Mozą i Renem, przybyli deputowani do Bonn, aby się spólnie naradzili, i ile możności starali się ten nowy ciężar iako odsunąć.— Francuzi zakładają bardzo tegie linie pod Düseldorf. Szkoda przez rozebranie domow około Düseldorfu jest bardzo znaczna.—

Z Ratysbony dnia 1. Lutego.

Na seymie Rzeszy zgodziły się d. 29. p.m. na jeneralnym zgromadzeniu wszystkie trzy kollegia na proponowane od Cesarza Jmć 100 miesięcyow rzymskich. W swojej rezolucyi przywodzą: Ponieważ rząd Francuzki nie chciał przystąpić do negocyacyi z Rzeszą Niemiecką pokoju, została zatym przymuszona stosownie do swojej rezolucyi 22 Grudnia 1794 przystąpić do przedsięwzięcia iak nayskuteczniejszych środków do swojej obrony i do przymuszonia nieprzyjaciela, do zawarcia pokoju, któryby się zgadzał i z powagą Cesarza Jmć iako głowy Rzeszy, i z konstytucyą Rzeszy Niemieckiey; stanowiemy więc na opatrzenie potrzeb operacyney kasy 100 miesięcyow Rzymskich, które mają bydź w czterech terminach zapłacone: pierwszy w 4 niedzielach, a drugie 3 w 6 niedzielach. Pozostate zaś dawne miesiące rzymskie mają bydź bez odwłoki zapłacone. Przytym podziękowano ieszcze raz J. C. M. za oycowską pieczyłowitość na Rzeszą Niemiecką, i wdzięczność za okazany dowod męztwa w ostatnim zwycięztwie nad Renem przez iego woyska.